

Vilniaus rajone nebeliks gatvės „Советская“

Laura Čyžiūtė
l.cyziute@diena.lt

Nelietuviškų gatvių pavadinimų lentelės Šalčininkų rajono savivaldybėje turės būti nuimtos iki spalio 14 d. Jeigu rajono savivaldybės administracija nevykdys teismo nutarties, jai gresia pinigines baudos.

Gresia baudos

Pirmadienį Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas atmetė Šalčininkų rajono savivaldybės administracijos apeliacinį skundą, kuriame buvo prašoma palikti rajone kaboti gatvių pavadinimus ne tik lietuvių, bet ir tautinių mažumų kalbomis. Tačiau lieka galioji praėjusių metų Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimas, įpareigojantis ant pastatų kabinti gatvių pavadinimų lenteles tik lietuvių kalba.

Teismo sprendimas galutinis ir neskundžiamas. Tai reiškia, kad nuo spalio 14-osios visos gatvių pavadinimų lentelės kitomis kalbomis turi būti nukabintos. Jeigu Šalčininkų rajono savivaldybės ad-

■ **Atgyvena:** gatvių pavadinimų keliomis kalbomis Vilniaus rajone per mėnesį turėtų nebelikti. Redakcijos archyvo nuotr.

ministracija nevykdys teismo nutarties, Vyriausybės atstovas Vilniaus apskrityje Jurgis Jurkevičius ketina kreiptis į antstolius. Jeigu administracija ir tuomet nepaisys įspėjimų, antstoliai galės kreiptis į teismą ir prašyti neklusniems savivaldybės vadovams skirti pinigines baudas.

Šiuo metu gatvių pavadinimai ne lietuvių kalba nurodyti Pabarės, Turgelių, Baltosios Vokės, Tetėnų, Dainavos, Jašiūnų ir Eišiškių gyvenamosiose vietovėse. Tokia tradicija tautinių mažumų gyvenvietė-

se puoselėjama nuo sovietmečio. J. Jurkevičius patikino, kad kai kur minėtose gyvenvietėse ant namų kabo ne tik dviem, bet ir trimis kalbomis gatvių pavadinimų lentelės – pavadinimai užrašyti lietuviškai, rusiškai ir lenkiškai.

Yra tokia „Советская ул.“

„Pavyzdžiui, Šalčininkų rajone yra tokia Tarybinė gatvė, po šia lentele kaba dar dvi: „Советская ул.“ ir „ul. Radziecka“. Turiu net nuotraukas. Klausiau, kas čia per gatvę pas juos, ką – nostalgija buvusiam reži-

mui? Bet mes tokių svirtų pakeisti gatvės pavadinimą neturime. Aišku, dėl to kokios nors materialinės žalos lietuvių kalbai nėra, tačiau yra įstatymas, kurį reikia vykdyti. Valstybinės kalbos įstatyme numatyta, kad gatvių pavadinimai turi būti užrašyti tik nacionaline, lietuvių, kalba“, – sakė J. Jurkevičius.

Vykdydys teismo sprendimą

Šalčininkų rajono savivaldybės administracijos direktorius Boleslavas Daškevičius patikino, kad artimiausiu metu rajono seniūnijos bus įpareigosotos nuo pastatų nukabinti gatvių pavadinimų ne lietuvių kalba lenteles. Tam skirta mėnesio, direktoriaus nuomone, turėtų užtekti, ir papildomų lėšų lentelėms nukabinti greičiausiai neprireiks. Mat tautinių mažumų kalbomis pavadinimai lentelėse yra tik penkiose seniūnijose iš trylikos rajone esančių.

Paklaustas, kaip vietos gyventojai reaguoja į teismo sprendimą, B. Daškevičius negalėjo atsakyti – kol kas pranešimas neišplatintas, o gyventojai greičiausiai apie teismo nutartį nieko nežino.

„Matote, kai anksčiau kalbėjome su gyventojais, šie jokių pretenzijų nereiškė dėl to, kad gatvių pavadinimai buvo rašomi keliomis

„ Irena Smetonienė

VALSTYBINĖS LIETUVIŲ KALBOS KOMISIJOS PIRMININKĖ

Yra valstybė, kalba yra valstybinė, registrai sudaromi valstybine kalba, paštas irgi adresu turi vieninteliu valstybine kalba. Ne bėda būtų, jeigu gatvių pavadinimai būtų rašomi tautinės mažumos kalba, bet ne taip, kaip jie yra padarę dabar. Negali būti Ažuolų gatvė verčiama į „ulica Dąbowa“. Jeigu tautinės mažumos savo rašmenimis užrašytų žodį „ąžuolų“, tai jau nebūtų pažeidimas. Taip yra padarę Sudervės, Maišiagalos gyventojai. Įsivaizduokite, jeigu aš dabar pasirašau kaip Grietininė, o rusai sako, kad aš – Smetona. Kas tai, vienas žmogus dviejuose asmenyse? Čia ir buvo didžiausia bėda.

kalbomis. Nuo sovietinių laikų pavadinimai buvo rašomi dviem kalbomis, toks įprotis liko ir niekam nekliuvo. O dabar kaip bus – nežinau. Kol kas lentelių nenuimame. Sunku pasakyti, kaip gyventojai reaguos“, – sakė B. Daškevičius.

R Projektas „Darni šeima“

Šeimos idilė: būrys vaikų ir dar daugiau anūkų

Eglė Veličkaitė

Konkursas „Darni šeima“, prasidėjęs rugpjūtį, įgavo pagreitį ir jau vienija darnias šeimas iš visos Lietuvos. Prie konkurso jau prisijungė 80 šeimų – mažų, didelių, gyvenančių įvairiuose šalies kampeliuose.

Nugalėtojai – jau spalį

Prisidėti prie kiekvieną dieną augančio dalyvių skaičiaus dar nevēlu – šaunios, smagios, kūrybingos ir vieningos šeimos interneto svetainėje www.darni-seima.lt gali registruotis dar dvi savaites.

Norą dalyvauti konkurse gali pareikšti ne tik pačios šeimos. Žmonės, pažįstantys gražias, įdomias ir jaukias šeimas, gali jas rekomenduoti ar užregistruoti. Laiko dar yra – konkursas finišą pasieks rugsėjo 29 d., o jo nugalėtojai bus paskelbti spalio pradžioje.

„Paskambino draugė ir papasakojo, kad vyksta nerealus konkursas. Sako, privalote dalyvauti ir rodyti pavyzdį visiems. Arba pati užsiregistruok, arba aš užregistruosiu. Aš, žinoma, savo šeima didžiuojuosi, gėriuosi ir ją puoselėju, bet poreikio afišuoti neturėjau. Tačiau vyrui grįžus iš darbo papasakojau apie konkursą. Jis iškart užsidegė, kelias dienas palikdavo man priminimus užpildyti anketą. Paėmiau ir užpildžiau“, – ryžto dalyvauti „Darnios šeimos“ konkurse motyvus atskleidė vilnietė Aurelija Martūnienė.

Martūnų šeimoje – jau beveik šeši nariai: 28 metų mama Aurelija ir trisdešimtmetis tėtis Tomas augina tris nuostabias dukrytes – penkiametę Benitą, ketverių Emilę ir dvejų Adelę. Aurelijos iščiose sirpsta dar viena gyvybė. Ji pasaulį išvys po mėnesio. Gydytojai sako, kad šįkart – berniukas.

– Nepasidavėte, kol nesusilaukėte sūnaus?

– Gal taip iš šalies ir gali pasirodyti, tačiau mes tikrai specialiai nieko neplanavome. Kiekviena gyvybė užsimezgė tada, kada norėjo. O mes tuo labai džiaugiamės. Mūsų su Tomu draugystė truko vos pusantros metų, bet visada kalbėdavomės, kad norime didelės šeimos. Abu užaugome turėdami tik po vieną sesę. Galbūt todėl sutapo mūsų vertybės, norai ir svajonės. Vaikučiai atkeliaavo, pasirinkę savo laiką.

Visi mato, kad mūsų vaikai prižiūrėti, išpuoselėti, jie turi visokių užsiėmimų – lanko muzikos mokyklą, baletą, baseiną – visiems užtenka ir duonos, ir vietos, ir šilumos.

Vienas draugas, laukdamas antro vaikelio, klausė, ar įmanoma kitą mylėti taip pat kaip pirmąjį. Jis jaudinosi, ar užteks meilės dviem. Man niekada toks klausimas nekilo. Viskas natūralu: myli savo vieną, du, tris.

– Kas jums svarbiausia auklėjant vaikus?

– Svarbu mokėti klausytis ir, kai sunku, parodyti, kad supranti vaiko

jausmus. Reikia stengtis būti protin-gu suaugusiuoju ir negailėti kantrybės aiškinant nesuprantamus dalykus. Juk vaikai taip nori pažinti pasaulį, o mes, tėvai, esame tie, per kurių akis šie jį mato gražų arba ne. Pagrindinis mūsų principas – niekada nekelti rankos prieš vaiką. Jei, tarkime, vaikas ką nors išpila ar sudaužo, kai kurie tėvai jam suduoda. O ar jie suduotų, jei tą patį padarytų jų draugas ar senas žmogus? Jei ne, tai kodėl prieš mažylį kykla ranka?

Pasakojame dukroms ir apie jų bendraamžius, kurie patiria skurdą, vienvietę, todėl jau susitarėme ateityje į šeimą priimti našlaitį ar paliktą vaikėlį.

Organizuojame šeimos tarybą, per kurią aptariame aktualią problemėlę, pavyzdžiui, kambarėlio tvarkymą. Surašome pareigas ir padarinius, jei kambarys nebus sutvarkytas. Taip dukros mokosi prisūti atsakomybę už smulkius darbelius. Skatiname vaikus pajusti džiaugsmą ne tik gaunant, bet ir duodant, todėl niekada dukros nepraeina pro vargšą elgetą neįmetusios pinigėlio. Visada draugus, senelius palydime su lauktuvėmis – riestainiu, uoga iš daržo ar piešinėliu.

– Kaip susitaikote su savo šeimos nariais, kai susipykstate?

– Kalbamės, kalbamės ir dar kartą kalbamės. Stengiamės parodyti kitam, kaip situacija atrodo mūsų akimis, kaip mes jaučiamės, ieškome sprendimų.

– Kokios jūsų šeimos tradicijos?

– Miela kasdienė tradicija yra vaikams prieš miegėlį paskaityti pasaką ir leisti pažiūrėti vieną animacinį filmą iš senos geros rusiškos animacijos.

Savaitgalinė tradicija – kai visa šeima valgo prie vieno stalo, susikibus rankomis sukalbame padėkos maldele.

O metinių tradicijų turime daug: Žolinių proga važiuojame į Pivašiūnų atlaidus. Mūsų gatvės šeimų tradicija yra švesti Jonines, nes turime net penkis Jonus.

– Ar nepasiilgstate kitokios veiklos. Juk visą laiką skiriate vaikams ir namams.

– Šeimoje aš visiškai save realizuoju. Gal yra moterų, kurios sugeba suderinti karjerą su motinyste. Savę įprasminu būdama

laiminga mama. Gal dėl to, kad turiu nuostabių vyrą, kuris mane labai gerbia ir vertina. Jis mus visas ant rankų nešioja. Be to, pernai pradėjau studijuoti psichologiją. Šios žinios labai praverčia ir šeimyniniame gyvenime. Randu veiklos, kur galėčiau praturtinti sielą.

– Ką jums reiškia darna šeimoje?

– Tai – meilė, pagarba, gebėjimas gyventi ne tik dėl savęs, bet ir dėl kito, ištikimybė, staigmenos. Vyras sako: „Įsivaizduok, jei turėsim penkis vaikus, o tie – dar po penkis, tai kai būsim senukai, turėsim 25 anūkus, gyvensime miške dideliame name, visi pas mus suvažiuos, bendrausime, žaisime, gaminsime valgyti. Lauksime jų žūrėdami vienas į kitą“. Štai kas yra šeimos laimė.